

Mojžišova vier

**Vierou Mojžiš, ke sa narodil,
ukrytý bol tri mesiace, od svojich rodi ov,
pretože videli die a, že je krásne, a nebáli sa rozkazu krá ovho.
Vierou Mojžiš, ke už bol ve ký, odoprel vola sa synom dcéry
faraonovej a radšej si vyvolil trpie a stráda s udom Božím,
ako ma do asný pôžitok hriešny.**

**A za vä šie bohatstvo ako poklady Egypta považoval
pohanenie Kristovo, lebo h adel pre od toho na odplatu.
Vierou opustil Egypt nebojac sa zúrivého hnevu krá ovho,
lebo jako o by bol videl nevidite ného, zotrval.**

**Vierou u inil slávnos baránka a ná krop krvi, aby sa ich
nedotknul ten, ktorý hubil prvorodené.**

**Vierou prešli ervené more jako po suchej zemi,
o o sa pokúšali aj Egyp ania a boli pohltení.**

Žid.11.23-29

Ak vyslovíme meno Mojžiš,
napadne nám mnoho vecí v
súvislosti s menom tohto ve kého
Božieho muža:

-zákonodarca (desa Božích
prikázaní) a sudca (sám bol
sudcom a ustanovil sudcov nad
celým národom; de jure i de facto
zakladate legislatívy)

-zakladate národa a náboženstva
-vodca a vojvodca Božieho udu
-divotvorca -10 egyptských rán a
zázraky po as putovania na púšti...

-vyslobodite izraelského národa z
egyptského otroctva

-vynikajúci organizátor a stratég
-a v neposlednej miere ve mi
pokorný muž - pokornejší od
všetkých udí

Ale o urobilo tohto muža
takým jedine ným, významným
lovekom, ktorého meno poznajú
po celom svete, vyslovujú ho s
úctou veriaci i ateisti, u ia sa o
om, spomínajú ho v rozli ných

kultúrach s uznaním, vlastní i
nepriatelia,...

Apoštol Pavol nás nenecháva v
tápaní a v epištole Židom nám dáva
jasnú odpove na túto otázku.

Iste ju nevysypal len tak z
rukáva a ani neulovil zo vzduchu,
ale je výsledkom dlhého a ve mi
pozorného študovania Mojžišovho
života, pozorovania a hlavne
pýtania sa Boha.

Aj pre neho bol Mojžiš ve kým
vzorom, Božím mužom a všetkým

tým, o sme vymenovali vyššie, niekým úžasne, až nad ľudsky používaným vo svojej dobe a iste sa pýtal Ducha Svätého, ako to dokázal,...a dostal odpoveď .

Zákonodarcom, sudcom,

vodcom a vojvodcom, organizátorom a skvelým manažérom, vyslobodite om, odvážnym diplomatom - vyjednáva om pred faraónom, divotvorcom - zázračným

prekonávate om fyzických zákonitostí - inite om úžasným zázrakom, objavovate om vodných zdrojov, mužom iniciatívne dia nicu uprostred mora, mužom, ktorý bez boja dokázal poraziť po zuby

ozbrojenú armádu nepriate ov
vybavených tou najmodernejšou
vojenskou technológiou v tej dobe
(vozy...), zakladate om toho
naj istejšieho náboženstva, otcom
národa a tvorcom legislatívy,
pokornejším od všetkých udí... a
ur ite som ani z aleka všetko
nespomenul, mužom, ktorý viedol
40 rokov po púšti 500 000 mužov -
plus ženy a detí, spolu teda asi 4-5
miliónový národ (ako Slovensko)...

... z neho urobila jediná veci ka,
tajomná skuto nos dávajúca
obrovskú moc, uschop ujúca
loveka k úžasným dielam... a tou
je **VIERA** - za ou alebo pred ou,
ako sa ti pá i, stojaci nekone ne
milujúci Boh a Jeho moc.

Ak si si pozorne pre ítal na
za iatku verše z epištoly sv.Pavla
Židom, vidíš jeho objav - zjavenie
od Ducha Božieho - všetko, o robil
Mojžiš, robil to **VIEROU** a dokázal
to u ini len a práve **VIEROU**.

Nenau il sa to na faraónovom
dvore ani v jeho škole, nenau il sa
to nikde inde, ani od žiadneho
loveka i nejakým tajným u ením,
ale u inil to silou **VIERY**.

Pre Pavla to bol obrovský
objav, je aj pre m a a verím, že
bude aj pre teba...

Po me sa u i - objaví silu
Mojžišovej viery, ako pracovala,
ako a na o ju používal, o vraví o
nej Božie slovo, ako fungovala v
jeho živote - ve tá istá Božia viera -
Jeho dar - žije a pôsobí aj v nás.

Vítam a v alšej lekcii viery,
mocou ktorej dokážeme robi tie
isté skutky, ako robili hrdinovia
viery a ktorá nás vnesie do
dobrodružstva viery.

Ni ím iným tie skutky neu inil
Mojžiš, iba **VIEROU** (a cez u sám
Boh - "JA SOM, KTORÝ SOM") a ty
ich dokážeš u ini taktiež iba
VIEROU.

1.Viera Mojžiša obklo- povala a chránila už od narodenia - bol nao ko- vaný **VIEROU**

Viera je nie o prísne osobné, ty
musíš sám veri . Nemôže za teba
veri niekto iný.

Lebo potom bude niekto iný za
teba spasený, vyslobodený,
uzdravený, požehnaný,...

A to ty ur ite nechceš.

Ale na Mojžišovom živote
vidíme, aké je dôležité, aby viera
obklopovala die a už od narodenia,
ba dokonca ešte pred narodením.

Mojžiš bol nao kovaný vierou
už od narodenia, bol ponorený do
atmosféry viery.

Neby viery okolo Mojžiša, tak
teraz nie je o om písa , nad ím
žasnú .

V aka Bohu za jeho rodi ov, za
ledva spomenutých otca Amrama a
mamku Jochebe .

Ledva spomenutí len pre
povrchných itate ov. Neby ich

levej (Božej) viery, ktorá fungovala,
izraelský národ by bol na alej v
otroctve, ak by vôbec prežil tú
neskuto nú genocídu. Musel
preži , lebo to bol Boží plán a On
svoj plán uskuto uje na zemi vždy
cez udí. Musel preži , lebo Boh sa
rozhodol, že daruje z neho
Spasite a - Vyslobodite a pre
všetky národy. Diabol tomu
nemohol zabráni , aj ke sa o to z
celej sily snažil cez faraóna a jeho
temné náboženstvo. Boh sa
postaral o to, aby viera tam žila,
pracovala a priviedla na svet
Mojžiša.

Nenápadní Amram a Jochebe
neponechali veci na náhodu, ale
zapojili vieru, Božiu vieru - moc.

A nebolo to vtedy jednoduché -
Abraháмова viera v jedného Boha
bola v Egypte zakázaná, ba
tradovalo sa, že Boh opustil
izraelský národ a vydal ich v
otroctvo. Zrejme v to verili už mnohí
z udu, zotro ení, zbeda ení,
strápení, ponížovaní a deptaní,
z ne užívan í totalitným
náboženským systémom, ktorý
považoval kázanie Božieho slova a
vieru v zázraky a obetovanie Bohu
(chvály, uctievanie) za zahá anie a
stratu asu, za falošné slová,
prázdne re i ky, za neužitú nú
innos , záha ku a zdržiavanie od
prác, za nie o sektárske a
kriminálne (2.M.5.4-9), ba za
hriech (2.M.5.16)?!. Je to
obdivuhodné, že aj v dnešných
d och presne tak fungujú a pracujú
temné sily v u och. Ten istý duch v
nich nazýva Bohoslužby -
obetovanie, chvály, v aky,
uctievanie a službu Bohu -
slobodných novozákonných cirkví
za záha ku a obvi uje Božích
služobníkov, vysluhujúcich Božie
slovo, za podvodníkov hlásajúcich
falošné slová - ve a sa toho
nezmenilo. Zato faraón svojich
k azov mal za štátnych
zamestnancov. V aka Bohu za

demokraciu a za tú mieru slobody, ktorú máme, aj keď je poriadne „okúšaná“.

V takejto atmosfére poníženia objavili Amram a Jochebe v seba chu a túžbu vecí meni, vzoprie sa oficiálnej propagande nevery prichádzajúcej, i už od faraónových speakerov, alebo z otročných spolubratov a spolusestier z vlastného otročného udu, ktorí sa zmohli len na náboženské nesmelé vzlykanie, nariekanie.

Po únavnom otrockom dni v egyptskom otrockom slume, v jednom otrockom brlohu sa vedli podivné, nezvyčajné reči. Iné reči ako v ostatných otrockých „barabizniach“. Vyžarovalo z neho podivné vzrušenie, tajomná neviditeľná energia sa vznášala okolo domu. Nie o nákazlivo pozitívne, nepochopiteľne sladké, nákazlivo radostné.

Neboli to vzdychy, vzlyky, reči o tom, že všetci zahynieme, že už nevydržíme, že aké to bolo dnes zlé a že to bude stále horšie a horšie.

Tajomne sa iskrilo v otrockom dome aj keď bol taký istý ako všetky ostatné otrocké domy, v tom istom otrockom gette, ako boli ostatné egyptské domy.

To Amram a Jochebe spolu so synom Áronom a dcérou Miriam hovorili o Abrahámovi, Jakobovi, Izákovi, krásnej Rebeke, o tom, o Boh vykonaný v živote praotcov a dostali sa až k tomu, o Boh povedaný cez Jozefa, že istotne navštívi udu a vyvedie do zeme, ktorú sľúbil Abrahámovi.

"A Jozef riekol svojim bratom: Ja už zomriem, ale Bôh vás istotne navštívi a vyvedie vás z tejto zeme hore do zeme, ktorú prisahou zasľúbil Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi."

2.M.50.24

V tomto dome sa nezomieralo, ale sa chystali na život a slobodu. Nie je pravda, že Boh opustil svoj udu, On povedal, že ISTOTNE NAVŠTÍVI, VYVEDIE z tejto zeme

do zeme ZASľUBENIA.

V tomto dome nebolo cítiť rany po bičení, v tomto dome sa sníval sen, hovorili slovami Božie, vznášal sa ahu kým opar viery, zvláštna, elektrizujúca atmosféra vypala každú kým jeden milimeter kubický priestoru chatr a premieala ho na nebeský palác, na to najvznešenejšie miesto na zemi. Amram a Jochebe dovolili Bohu, slávnemu Bohu Abrahámovmu, Izákovmu, Jakobovmu, Jozefovmu, aby ich navštívil, aby prišiel k nim do getta a On prišiel ve mi slávnym spôsobom.

Lebo sa rozhodli, že nebudú veriť reiam faraóna a jeho prisluhovačným okultným kúzlom, ani reiam nevery zbedačného, unaveného udu, ale budú veriť a hovoriť to, o Boh zasľúbil.

Jochebe bola ešte navyše v požeňnanom stave. Už tretie dieťa privádzali na otrocký svet - nie, to si mysleli len všetci ostatní, oni vedeli, že prichádza sloboda a každý večer mali doma Bohoslužbu.

A to ešte ani netušili, že ich syn bude ten, ktorý vyslobodí udu z otroctva a vyvedie von pre od diabolského faraóna, aby slúžil živému dobrému Bohu, ktorý ich uvedie do zasľúbenej zeme.

Satan tušil, že mu osídlenie tejto rodiny hrozí. Lebo tam sa hovorili Božie slová a bola tam viera.

Preto prišlo nové nariadenie všetci hebrejskí chlapci musia zomrieť.

Všetci zvesili svoje hlavy ešte nižšie, spustili svoje ruky ešte viac, zarmútili sa a povedali si, kto môže odolať tejto moci a vzdávali sa svojich synov....

Ale nie Amram a Jochebe.

Nie, náš syn nezomrie, je krásny, on bude žiť.

Ve mi ve a krásnych synov sa narodilo vtedy v Egypte, keď faraónovi vrahovia sledili a vraždili hebrejských chlapcov - novorodencov podľa nariadenia faraóna (faraón - diabol sa bojí chlapcov mužov - bojovníkov viery, preto ich chce vyvraždiť).

Ale iba jeden krásny chlapec prežil.

Všetci boli povraždení, z otrockého getta sa ozývalo kvílenie, strašný plač a nárek,

všetci rezignovali a boli zúfalí, zmierili sa so smrťou.

Okrem Amrama a Jochebe .

V nich bolo osí mocné, vzrušujúce, nie o, o sa búrilo a nedovolilo prijať smrť .

Nechali sa unášať tou mocou v sebe a našli v sebe obdivuhodnú silu konať .

Nevydali ho - on musí žiť , bude žiť . Ukrývali ho tri mesiace.

Nemali nijakú špeciálnu skrýš a bolo ťažké ho ukryť pred vyškolenejšími satanovými zabijakmi.

Neskrývali ho materinskou láskou, aj keď je krásna, úžasne nežná a silná, ale aj ona je slabá proti temným silám. Ostatné matky tiež mali materinskú lásku, ale nedokázala ukryť ich dieťa a pred zúrivým faraónovým hnevom.

Amramova otcovská mužná sila, vyčerpaná otrockou prácou, bez zbrane proti perfektnému vycvičeným a po zuby ozbrojeným faraónovým zabijakom, bola tiež bezmocná zachrániť vlastné dieťa. Faraón proti nim použil zákon - nariadenie - nemohli ani právnu cestou ochrániť svojho krásneho syna - boli bezmocní, zákon nebol na ich strane.

Všade okolo sa vraždilo....

Oni ho neukryli ani silou, ani mocou, ani prefíkanosťou, ani rozumom,oni ho ukrývali VIEROU.

Po uješ?

VIEROU!

Viera ukryje loveka, aj teba, aj tvoje deti, pred zúrivým satanovým hnevom, pre jeho plány.

Nevera mu a vydá rovno pod jeho meno, pod jeho choroby, pod jeho kliatby, pod jeho páby...

Ale VIERA - to, že ty sa nevzdáš, to, že ty sa rozhodneš Bohu a Jeho Slovu veriť, budeš ho hovoriť ako Amram a Jochebe, že ho budeš potichu ky aj nahlas vyslovovať nad sebou a nad

svojimi deťmi, nad svojím domom, biznisom, životom, zborom, že sa rozhodneš podľa Slova konať, to ukryje teba, tvoje deti a všetko, o máš, pred satanom a on a jednoducho nenájde - stratíš sa mu.

Som o tom presvedčený, že faraónovi vojaci tisíckrát prešli okolo domu Mojžiša, budúceho mesiáša izraelského národa po asťoch mesiacov a nevideli ho. Boli oslepení, jednoducho ho nevedeli nájsť v tej malej chatrči.

Viera, ktorá sa vznášala - Duch viery - Duch Svätý im nedovolil vojsko do domu, nájsť Mojžiša a zabiť ho.

Lebo to nedovolili Amram a Jochebe - pretože verili. Nezabránili im v tom silou, chytrkosťou, citom, ale VIEROU.

Možno práve tí istí vojaci, ktorí zabíjali všetkých novorodencov, ktorí chodili okolo domu Amrama s túžbou vraždiť deti, možno práve oni boli utopení vo vlnách červeného mora, ktoré sa vrátilo na svoje miesto na Mojžišov príkaz. Bol vykonaný spravodlivý súd nad vrahmi detí.

Amram a Jochebe sa možno už aj smiali, keď videli vojakov pobežovať okolo a priamo pred ich nosom bol ukrytý Mojžiš a oni ho nevideli, možno sa na neho aj dívali, ale ho nevideli, alebo nemohli...

Nevidíte ná silu ich stále odtiahla od domu, sila viery im nedovolila vojsko do domu a odniesť dieťa. To bol ich koniec.

pokračovanie v ďalšom čísle...

"Pichni si sérum viery"

Mikuláš G. Cze